

Újjonnan kell...

Előfohász: „Istenünk, ha kiárasztod Lelkedet, élet támad, halleluja! Új teremtés jön létre, megújul a földkerekség, halleluja (Zsolt 104,30)!” Ámen.

Gyülekező ének: 375. dicséret: „Jézus az ígéretet, ...”

Fennálló ének: 188. dicséret: „E pünkösöd ünnepében, ...”

Fő ének: 376. dicséret: „Ó, áldott Szentlélek, ...”

Köszöntés: „Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre. Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítalak benneteket. Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és húszívet adok nektek. Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek. Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek (Ez 36,24-28).” Ámen.

Lekció: János evangéliuma 3. rész 1-8. versei: *„Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere. Ő egy éjjel elment Jézushoz és így szólt hozzá: Mester, tudjuk, hogy Istentől jöttél tanítóul, mert senki sem képes megtenni azokat a jeleket, amelyeket te teszel, csak ha Isten van veled. Jézus így válaszolt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik újjonnan, nem láthatja meg az Isten országát. Nikodémus ezt kérdezte tőle: Hogyan születhetik az ember, amikor vén? Bemehet anyja méhébe, és megszülethetik ismét? Jézus így felelt: Bizony, bizony, mondom neked, ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az, ami Lélektől született, lélek az. Ne csodálkozz, hogy ezt mondom neked: Újjonnan kell születnetek. A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honna jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”*

Előima: Világot formáló erő, Isten Lelke, Aki a káoszból rendet, a pusztulásból életet, a sötétségből világosságot teremtessz. Valljuk, hogy minden tele van pusztítással körülöttünk és bennünk is. Urunk, változtasd erőddel a világot kerteddé, ahol újra élet sarjad, ahol békesség terem, ahol Te vagy az Úr. Mindannyiunk számára sokszor érthetetlen a Te munkád, de mégis megélhető valóság, mert ahol a Lélek fúj, ott élet támad. Köszönjük, hogy közel hozod hozzánk a nagybetűs ünnepet a munkanap kellős közepén: nemcsak az aratás

külső ünnepe ez, hanem a lelki aratás ünnepe is Izráelben – ahol Te szíveket gyűjtesz össze, és életeket formálsz újjá. Nyisd meg a szíveket, Urunk, hogy ne zártak maradjanak, mint Nikodémus értelme az éjszakában, hanem befogadják a Lélek titkát: „újjá kell születnetek.” Építsd a lelkeket, adj erőt kérni Szentlelked erejét, az új életminőséget, mert sokszor úgy érezzük: bedőlt a rendszerünk – az emberi gondolkodásunk, értelmünk és érzelmi biztonságunk megrendült. Újítsd meg azt, ami régi bennünk. Oldd fel a görcsös ragaszkodásainkat, és vezesd el szívünket a szabadságra, amely a Lélekben van. Adj bátorságot, hogy örömben és fájdalomban is bizonyosságot tegyünk a kegyelemről, ahogyan Nikodémus is megtette, aki először keresett Téged az éjszakában, majd a kereszt árnyékában és a szanhedrin előtt is vállalta az igazságot. Szentlélek, jöjj, áradj ki ránk, formáld át, csendesíts le, békíts ki, és tedd életünket Istenünk áldásává, mert élet és lélek egyedül Belőled fakad. Áld meg istentiszteletünket, hogy tudjuk, Te Lélek vagy, Aki „újjáteremtés mindent (Jel 21,5).” Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 392. dicséret 2. verse: „Kihívott minden népből...”

Textus: János evangéliuma 3. rész 3. verse: *„ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába.”*

**Pünkösöd napján Lélekért esdeklő közösség,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Nikodémus neve ezt jelenti: **„a nép győztese.”** De az evangélium ma arra tanít bennünket, hogy nem elég a nép győztesének lenni, még ha magas pozícióban is szerepel Istenben **kell győzni. Krisztusban kell élni. Lélekben kell járni.** Nikodémus farizeus, tanító, tekintélyes ember. Mégis valami hiányzik az életéből. Nem elég neki a vallás külső rendje. Nem elég neki a hagyomány. Nem elég neki a jól működő rendszer. Mert a szívében ott a kérdés: **hogyan kell igazán élni?** Ezért jön Jézushoz – éjszaka. Félve talán. Óvatosan. De mégis vágyakozó szívvel. És ez már önmagában remény: aki keres, az még él. Nikodémus látja Jézusban Isten jeleit. Látja, hogy több történik itt, mint emberi tanítás. De még nem érti a mélységet. Jézus pedig rögtön a lényegre mutat: **„Ne csodálkozz, hogy ezt mondtam neked: szükség néktek újonnan születnetek.”** Ez nem csak tanítás. Ez ítélet és kegyelem egyszerre. Mert Isten nem a jobb embert akarja megjavítani,

hanem **új embert akar teremteni**. Nikodémus azonban még emberi módon gondolkodik: hogyan lehetne mindez lehetséges? Mert az ember általában csak azt érti, amit maga irányítani tud. És ilyen a mai ember is. Sokszor mindent kontrollálni akarunk: a gondolatainkat, az életünket, a jövőnket, még önmagunkat is. De közben valami fontos elveszik: **az élet szabadsága és a Lélek ereje. Az életminőség egyedül a Lélek jelenlétére épül, semmi másra nem.**

És itt álljunk meg egy pillanatra. Nikodémus **értelme korlátozott... Nem is csoda... jócskán pünkösöd előtt vagyunk**. Ez egy pünkösöd előtti történet, de már a Lélekről szól. Arról a Lélekről, Akit még nem ismerhet teljesen az ember. Nem tudja és nem is fogja felfogni, amíg meg nem kapja. **A Lélek ajándék**. Nikodémus még az emberi logika világában gondolkodik. A születést csak az édesanya szempontjából látja érvényesnek. Győztese a népnek – csak a népesedés, a biológia oldaláról tudja felfogni az életet. De János evangéliuma másról beszél. A „bemenetelről” az Isten országába. És itt kapcsol össze két valóságot: az anya méhét és az Isten országát. Mindkettő emberileg lehetetlen befolyásolás az ember részéről. Az egyik jutalom, a másik ajándék, mindkettő Isten részéről. **Istennek azonban lehetséges**. „Bemehet az Isten országába...” – mert amit az ember nem tud létrehozni, azt Isten ajándékként adja. Isten életminősége és az ember életminősége nem ugyanaz. **Életminőség, lélekminőség**. Ahol csak emberi erő van, ott könnyen elfárad az élet. Ahol csak gondolat van, ott kiszárad a lélek. **Beteg a lélek... beteg az ember...** Nikodémus ebben a feszültségben él: nem lát, nem hall, nem érez – csak gondolkodik. Csak az elmével próbálja megérteni azt, amit csak a Lélek által lehet befogadni.

És itt kell kimondani: Nikodémus nem egy távoli bibliai alak. **Nikodémus mi vagyunk**. A vallásos ember, aki tud, ért, keres, de még nem engedte, hogy Isten újjászüljön az életét. A Szentírás azonban már a kezdeteknél mást mond: „A föld pedig kietlen és pusztaság volt... és Isten Lelke lebegett a vizek felett (IMÓZ 1,2).” Ahol a Lélek megjelenik, ott nem kontroll, hanem teremtés történik. Nem

bezártság, hanem élet születik. Ezért imádkozik Dávid: **„A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön (Zsolt 143,10).”** Nem a saját erőm, nem a saját irányításom, hanem Isten jó Lelke. Mert amikor csak az emberi értelem uralkodik, akkor könnyen kiüresedik az élet. Sok tudás, de kevés élet. Sok gondolat, de kevés Lélek. Nikodémus is itt tart még: gondolkodik, elemez, kérdez – de még nem született újjá. Pedig Ezékiel már meghirdette: **„Új szívet adok néktek, és új lelket adok belétek (Ez 36,26).”** És Jézus még tovább megy: **„A szél fúj, amerre akar...”** Nem irányítható. Nem birtokolható. Nem lezárható. Ilyen a Lélek munkája is. A Lélek nem információt ad, hanem **életet lehel.**

Mint amikor Isten az emberbe élet leheletét fújta a teremtéskor. Ezért Pünkösd nem csupán ünnep. **Hanem újrakezdés.** És Pál apostol így tesz bizonyosságot: **„A Lélek esedezik értünk kimondhatatlan fohászkodásokkal (Róm 8,26).”** Vannak pillanatok, amikor már mi sem tudjuk, hogyan imádkozzunk. Csak vágyakozunk. Csak keresünk. Csak nyitottak vagyunk. És ott a Lélek már munkálkodik. Ezért kell kimondani ma is: **Lehet, hogy nem válaszokra van szükségünk, hanem új életre.** Kedves Testvéreim! Kérjük ma Istent, hogy a mai Nikodémusokat is vezesse az Ő Lelke. Itt Pozsonyban is. Itt a gyülekezetünkben is. Hogy ne csak gondolkodó, kereső emberek legyünk, hanem újjászületett, Lélekben élő tanítványok. Mert a Lélek nem csak irányít – **életet ad.** Ezért a végső kérdés nem az, hogy mit értünk, hanem az, hogy **megszülettünk-e újonnan. Istennek minden lehetséges!** És végül nem maradhat kimondatlan a végső remény: A Jelenések könyve így látja az embert, aki a Lélekben újjászületett és hű maradt: **„Aki győz, annak örökségül adom mindezt... (Jel 21,7)”** És még tovább: **„És letöröl Isten minden könnyet az ő szemükről, és halál nem lesz többé... (Jel 21,4)”** Ez a végső győzelem. Nem a nép győzelme. Nem az ember önmagán aratott győzelme. Hanem **Krisztus győzelme az emberben.** Ez az a győzelem, ahol a Nikodémusból tanítvány lesz (ld. Jn 7,50-51; Jn 19,40), az éjszakából világosság, a keresésből örök élet. Mert **aki Lélektől születik, az Krisztusban győz.** Ámen.

Utóima: Mennyei Atyánk, hálát adunk Neked, hogy ma is szóltál hozzánk Igédben, és a Lélek titkán keresztül emlékeztettél bennünket arra, hogy nem elég a tudás, nem elég a vallásos rend, hanem újjászületésre van szükségünk. Köszönjük, hogy Nikodémus történetében rólunk is szóltál: a kereső emberről, a gondolkodó emberről, aki mégis vágyik az életre, amelyet csak Te adhatsz. Szentlélek Isten, kérünk, maradj velünk továbbra is. Fújj át életünkön, ahogy a szél fúj, amerre akar, és formálj bennünket új emberré Krisztusban. Törd meg bennünk a régi gondolkodás bezártságát, oldd fel a félelmeinket, és szülessen meg bennünk az a szabadság, amelyet csak Te tudsz adni. Urunk, ahol ma még éjszaka van a szívben, ott gyújts világosságot; ahol kérdések vannak, ott adj élő hitet; ahol fáradtság és kiüresedés van, ott fakassz új életet. Vezesd gyülekezetünket, vezess bennünket egyenként is az újjászületett élet örömébe és felelősségébe. És kérünk, Urunk, ahogyan megígérted: letöröld minden könnyünket, és örök életet adsz annak, aki Krisztusban győz. Tedd valósággá bennünk ezt a győzelmet: nem a magunk erejéből, hanem a Te Fiad, Jézus Krisztus kegyelméből és a Szentlélek erejéből. Áldunk Téged, hogy a keresés nem hiábavaló, és hogy aki Hozzád jön, azt Te nem bocsátod el üresen. Maradj velünk most és mindörökké. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd (Péld 3,27)!”

Áldás: „...nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket újjászüelő és megújító fürdője a Szentlélek által, akit kitöltött ránk gazdagon Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk által, hogy az ő kegyelméből megigazulva reménységünk szerint részesei legyünk az örök életnek (Tit 3,5-7).” Ámen.

Záró ének: 393. dicséret: „Ne csüggedj el kicsiny sereg...”